

Warszawa, dnia 24 kwietnia 2015 r.

KILW/0322/01/15

Sz. P.
Czesław Siekierski
Przewodniczący Komisji Rolnictwa
i Rozwoju Wsi (AGRI)
Parlamentu Europejskiego

W odpowiedzi na Państwa mail z dnia 22 kwietnia 2015 r., informujący o możliwości składania poprawek do projektów opinii przygotowanych w Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi Parlamentu Europejskiego odnoszących się m.in. do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych, uprzejmie przypominam, iż Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna wyraziła już swoją opinię w przedmiocie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych, vide Stanowisko Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej z dnia 16 grudnia 2014 r. w sprawie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie produktów leczniczych weterynaryjnych (Druk COM (2014) 558). Załącznik do tego stanowiska, który przesyłałam ponownie w załączeniu, stanowią szczegółowe uwagi do treści projektu przedmiotowego rozporządzenia. Zarówno samo stanowisko jak i jego załącznik zostały przekazane do biura europosła Czesława Siekierskiego. Zawarte tam uwagi i wnioski w całej rozciągłości zachowały aktualność. Zagrożenia związane z wejściem w życie powyższego rozporządzenia przedstawiliśmy też w piśmie sygn. KILW/0322/03/15, KILW/0322/03/15 z dnia 16 marca 2015 r. wysłanym także drogą mailową w dniu 30 marca 2015 roku.

Odnosząc się do samego projektu opinii Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi dla Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych (COM(2014)0558 – C8 0164/2014 – 2014/0257(COD)) pragnę wyrazić zadowolenie z faktu dostrzeżenia i zaakcentowania niezwykle istotnej roli lekarza weterynarii (dodatkowo zasadnym wydaje się zastąpienie potocznego wyrażenia „weterynarz” rzeczywistą nazwą zawodu tj. „lekarz weterynarii”) w procesie ordynowania weterynaryjnych produktów leczniczych. Zaniepokojenie budzi jednak wyłaniający się z projektu opinii brak zrozumienia zasad, na jakich lekarze weterynarii stosują weterynaryjne produkty lecznicze. W opinii możemy przeczytać, iż „kompetentny weterynarz w niektórych państwach członkowskich musi uzupełniać swe dochody, sprzedając środki lecznicze”.

Należy wyraźnie zaznaczyć w przedmiotowej opinii oraz omawianym projekcie rozporządzenia, iż aktualnie lekarz weterynarii w żadnym wypadku nie prowadzi sprzedaży weterynaryjnych produktów leczniczych. Lekarz weterynarii na bazie badania

klinicznego dokonuje oceny stanu zdrowia, stawia diagnozę, ordynuje właściwe weterynaryjne produkty lecznicze oraz podaje je zwierzętom we właściwy sposób, co znalazło odzwierciedlenie w brzmieniu proponowanego przez nas zapisu art. 4 pkt 24: „Termin „*veterinary prescription*” oznacza „*przepisanie weterynaryjne*”, co obejmuje zestaw czynności, które są podejmowane wyłącznie przez lekarza weterynarii i nie mogą być przekazywane innym zawodom. Do tych czynności należy badanie kliniczne zwierzęcia, diagnoza, decyzja dotycząca podania odpowiednich leków oraz podanie tych leków zwierzęciu lub zwierzętom we właściwy sposób”. Koszt weterynaryjnego produktu leczniczego zawarty jest w koszcie udzielonej usługi weterynaryjnej i nie stanowi, ani nie powinien stanowić, dodatkowego źródła zarobku dla lekarza weterynarii. Takie umiejscowienie lekarzy weterynarii w procesie stosowania weterynaryjnych produktów leczniczych gwarantuje, że zwierzęciu podany zostanie odpowiedni i rzeczywiście mu potrzebny weterynaryjny produkt leczniczy, we właściwej dawce i bez zbędnej zwłoki.

Dlatego też jeszcze raz pragnę podkreślić, iż proponowany w omawianym projekcie rozporządzenia rozdział między zaordynowaniem i zastosowaniem weterynaryjnego produktu leczniczego oraz idące za tym ograniczenie dostępu do weterynaryjnych produktów leczniczych dla samych lekarzy weterynarii doprowadzą jedynie do tego, iż nie będą oni mogli w ramach prowadzonych przez siebie praktyk w sposób bezzwłoczny i niezbędny, zaraz po postawionej diagnozie, podać zwierzęciu potrzebnego mu środka. Dodatkowo, zliberalizowanie dostępu do weterynaryjnych środków leczniczych dla posiadaczy zwierząt, a zwłaszcza dopuszczenie do obrotu takimi środkami za pośrednictwem internetu, nawet jeżeli możliwość taka dotyczyć będzie jedynie weterynaryjnych środków leczniczych wydawanych bez przepisania weterynaryjnego spowoduje, że w szeregu przypadków zwierzę otrzyma niewłaściwy lub wcale mu niepotrzebny środek leczniczy, co w dalszej konsekwencji doprowadzi do zagrożenia zdrowia nie tylko zwierząt, ale także społeczeństwa Wspólnoty.

Z poważaniem

PREZES
Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej
lek. wet. Jacek Łukaszewicz

W załączeniu:

- Załącznik nr 1 do Stanowiska Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej z dnia 16 grudnia 2014 r. w sprawie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie produktów leczniczych weterynaryjnych (Druk COM (2014) 558).